

ΜΑΚΕΔΟΝΟΜΑΧΟΙ ΤΗΣ ΟΙΚΟΓΕΝΕΙΑΣ ΠΑΡΑΣΧΟΥ

Κατά την έναρξη της Επανάστασης του 1821, ο υπόδουλος Ελληνισμός της Μακεδονίας πάλεψε σθεναρά ώστε αυτό το σπουδαίο μέρος της Αρχαίας Ελλάδος να μπορέσει να επανενωθεί με τα υπόλοιπα μέρη της Σύγχρονης Ελλάδος. Η σημαντικότερη εξέγερση τότε είχε λάβει χώρα στη Χαλκιδική, υπό την αιγίδα του Εμμανουήλ Παππά.

Αλλά και κατά τα έτη 1839 κ. εξ., όπως και το 1854, τα έτη 1867 κ. εξ., εν τέλει εκ του 1903, λάβανε χώρα σε διάφορα μέρη της Μακεδονίας μας σπουδαίες εξεγέρσεις, οι οποίες δυστυχώς δεν είχαν το ποθούμενο αποτέλεσμα.

Τα μέλη της οικογενείας μας, νιώθοντας την έντονη ανάγκη να συνδράμουν τον Εθνικό αυτό αγώνα, μετείχαν με τρεις συνεχόμενες γενεές, είτε στο πεδίο της μάχης, είτε στο πεδίο της προετοιμασίας σχετικών εφοδίων, έχοντας τη βάση τους στο Ροδολίβος.

Ο πρόγονός μας, Δημήτριος Καμπούρ-Παράσχος (περί τα 1800-1850 και Μακεδονομάχος), αφού συμπλήρωσε τις σπουδές του στη διάσημη Σχολή των Σερρών, μετείχε πρώτος - εξ'όσων έχουν παραδοθεί σε εμάς εμμέσως - στις εξεγέρσεις στη Χαλκιδική το 1821 και στην Κεντρική Μακεδονία το 1839 κ. εξ. (εξ αυτού του γεγονότος υπανδρεύθη μόλις περί το 1843, στην προχωρημένη, για την εποχή, ηλικία άνω των 40 ετών), ενώ στήριξε τον Δημήτριο (Τσάμη) Καρατάσο, υπασπιστή του Βασιλέως Όθωνα, στην μακρόχρονη υλική προετοιμασία της δικής του εξέγερσης στη Χαλκιδική (1854), χωρίς όμως να προλάβει να τη δει.

Οι υιοί του Δημητρίου, Γεώργιος (1845-1913) και Χρήστος (1847-1920), αν και έχασαν τον πατέρα τους σε μικρή ηλικία (κάτι που τους στέρησε τη συμπλήρωση των εγκυκλίων σπουδών τους στη Σχολή των Σερρών), μυήθηκαν και εκείνοι στον αγώνα και μετείχαν τόσο στο πεδίο της μάχης (ιδίως τη δεκαετία του 1870, συγκεκριμένα στο Λιτόχωρο τον Φεβρουάριο του 1878), όσο και σε υλικό επίπεδο. Οι υιοί του πρώτου, Δημήτριος (1884-1920) και Κυριάκος (1887-1946), αν και πολύ νέοι, στήριξαν επίσης τον αγώνα, ιδίως εκ του 1903 κ. εξ., συνεργαζόμενοι μ.α. με τον Κωνσταντίνο Τυπάλδο και τον Περικλή Δράκο, όπως και οι υιοί του Χρήστου, ιδίως ο ένας ονόματι

Αριστείδης¹, περίπου 25 ετών, που πιθανώς να έπεσε ηρωικά στη μάχη της Δοβίστας (νυν Εμμανουήλ Παππάς) στις 14 Ιουλίου 1907² (ο αδελφός του, Βασίλειος, ήταν νεότερος).

Υπό την αρχηγία του Διαδόχου Κωνσταντίνου, ο Ελληνικός στρατός έμελλε να απελευθερώσει το μεγαλύτερο μέρος της Μακεδονίας το 1912/13, το οποίο βάσει της Συνθήκης του Βουκουρεστίου (1913) ενσωματώθηκε (συμπεριλαμβανομένου του Ροδολίβους) στο Βασίλειο των Ελλήνων.

Δημ. Κ. Παράσχου

Γενικές πηγές

Χιόνη Κωνσταντίνου Ι., Ο Μακεδονικός Αγώνας στο σαντζάκι της Δράμας, Η πορεία του Μακεδονικού Αγώνα στις περιοχές Καβάλας – Δράμας και Θάσου, Εκδόσεις Ξυράφι, Καβάλα 2015 (*passim*),

Ευρυγένη, Δημητρίου Ι., Ο Ίων Δραγούμης και ο Μακεδονικός Αγών, Θεσσαλονίκη (Ιδρυμα Μελετών Χερσονήσου του Αίμου), 1961 (*passim*),

Λαούρδα, Βασιλείου, Το Ελληνικόν Γενικόν Προξενείον Θεσσαλονίκης, 1903-1908, Θεσσαλονίκη (Εταιρεία Μακεδονικών Σπουδών) 1961 (*passim*),

Kostopoulos, Tasos, «La guerre civile macédonienne de 1903-1908 et ses représentations dans l'historiographie nationale grecque». En: Cahiers Balkaniques 38-39 (2011): pp. 213-226.

¹ Πρβλ. *Λάππα, Ευαγγελίας Κ.*, Ιστοσελίδα "Μακεδονομάχοι", λήμμα "Αριστείδης", εν τη διεύθυνσει [https://macedonian-fighters.com/index.php?title=%CE%91%CF%81%CE%B9%CF%83%CF%84%CE%B5%CE%AF%CE%B4%CE%B7%CF%82_\(1\)](https://macedonian-fighters.com/index.php?title=%CE%91%CF%81%CE%B9%CF%83%CF%84%CE%B5%CE%AF%CE%B4%CE%B7%CF%82_(1)).

² Πρβλ. *Κάρτσιου, Βασιλείου Σ.*, Η Μάχη της Δοβίστας (14 Ιουλίου 1907). Ο μακεδονικός αγώνας στην Ανατολική Μακεδονία: Τα γεγονότα που συντάραξαν τα Δαρνακοχώρια και τις Σέρρες και έφεραν στα πρόθυρα του πολέμου Ελλάδα και Τουρκία, Εκδόσεις Ερωδιός, Θεσσαλονίκη 2007 (*passim*).